

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Ταγιαπέρα 3 - 5, Αθήνα, Τ.Κ. 115 25 • Τηλ.- Fax: 210 671 671 5 και e-mail:nellaselias@in.gr
Χρόνος 26ος • Αριθμός φύλλου 104 • Οκτώβριος - Νοέμβριος 2010

Χριστούγεννα στο χωριό

Τα Χριστούγεννα στο χωριό είναι πάντα ωραία, παραδοσιακά. Τουλάχιστον για όσους από εμάς που είμαστε μόνιμοι επισκέπτες.

Το τοπίο, βέβαια, ήταν διαφορετικό φέτος. Σε πολλά. Χωρίς χιόνια και κρύο ή βροχές. Δεν θύμιζε χριστουγεννιάτικο σκηνικό. Μόνο κάποιες ομίχλες μαρτυρούσαν τις χειμωνιάτικες μέρες.

Αλλά και το χωριό, γενικά, δεν θύμιζε τις προηγούμενες χριστουγεννιάτικες μέρες. Πολλά σπίτια ήταν κλειστά. Πολλές απουσίες ανθρώπων. Πολλά και τα ερωτηματικά. Ήταν άραγε λίγες οι μέρες των αργιών, ήταν το πένθος που είχε κλείσει πολλούς στα ψυχρά διαμερίσματα των πόλεων ή και αυτή καθαυτή η οικονομική κρίση;

Στην εκκλησία μας ωστόσο ήχησαν χαρόμοστα οι καμπάνες τις γιορτινές αυτές μέρες. Το

Χριστούγεννα στο χωριό

Πρωτοχρονία: το κόψιμο της βασιλόπιτας
Η Πρόεδρος κρατά ...μαχαίρι!

χριστουγεννιάτικο δέντρο έστεκε καμαρωτό στην πλατεία μας. Κάποια παιδιά έψαλαν τα κάλαντα. Έσπασε η μονοτονία. Τηρήθηκαν τα έθιμα.

Κάποιοι έφτιαξαν λουκάνικα, μπουμπάρια και τσιγαρίδες. Μερικά σπίτια στολίστηκαν με φωτάκια. Κάποιες παρέες μαζεύτηκαν στα γιορτινά τραπέζια. Ακούστηκαν τα «Χρόνια πολλά – Καλή χρονιά».

Χρειάζεται να προσπαθήσουμε όλοι μαζί να δώσουμε ζωντάνια στο μικρό μας χωριό για να μην καταλήξει να μοιάζει σκιά του παλιού του εαυτού και ερημωμένο τοπίο.

Το Ροβολάρι δεν είναι μόνο για τις λίγες μέρες του Αυγούστου. Έχει να μας προσφέρει πολλά όλο το χρόνο. Γ' αυτό το αγαπάμε. Ιδίως τις γιορτινές μέρες που μας περιμένει ...

Λούλα Σπυροπούλου

Η βασιλόπιτα: γλυκά και τρυφερή παρουσία

Όλοι σκέφτονται
να αλλάξουν
τον κόσμο,
αλλά κανείς
δεν σκέφτεται
να αλλάξει
τον εαυτό του.

Λέων Τολστόι

Ανακοίνωση - Ενημέρωση

Ενημερώνουμε τα μέλη μας που ταυτόχρονα είναι και παραλήπτες της εφημερίδας μας ότι:

1. Η συνδρομή προς το Σύλλογο περιλαμβάνει και την αποστολή της εφημερίδας, χωρίς άλλη επιβάρυνση.
2. Η αποστολή δεν συσχετίζεται από το πότε πληρώνεται η συνδρομή. Είναι καλό, βέβαια, να πληρώνεται εγκαίρως. Όλα τα μέλη μας είναι καταχωριμένα στο αρχείο του τυπογραφείου - το διευθυνσιολόγιο - και από εκεί ταχυδρομούνται τα φύλλα καθε φορά που κυκλοφορεί η εφημερίδα μας με ευθύνη του τυπογραφείου, εργασία η οποία συμπεριλαμβάνεται στο κόστος της. Συνήθως μέσα στον επόμενο μήνα του κάθε τριμήνου, δηλ. κάθε Ianouάριο, Απρίλιο, Ιούλιο και Οκτώβριο.
3. Δεχόμαστε παράπονα από μερικούς ότι δεν λαβαίνουν την εφημερίδα. Όπως ενημερώνουμε τακτικά, όσοι αλλάζουν διεύθυνση θα πρέπει να ενημερώνουν μέλη του Συμβουλίου και το τυπογραφείο απευθείας. Υπάρχουν και περιπτώσεις που τα φύλλα χάνονται κατά τη διακίνησή τους από το ταχυδρομείο.
4. Είναι σημαντικό να γίνεται η αναζήτηση όσων δεν έφτασαν, στον ταχυδρόμο της περιοχής καθενός μας ή στο τυπογραφείο. Εμείς, τα μέλη του Δ.Σ. θα είμαστε στη διάθεσή σας.
5. Επιθυμούμε να γνωρίζετε ότι κανένας από όσους είναι γραμμένοι στο διευθυνσιολόγιο δεν αποκλείεται από την αποστολή της εφημερίδας μας.

Για το νέο έτος, το 2011,
το Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται
σε όλους τους Ροβολιαρίτες
και τους φίλους μας
υγεία, προκοπή και περισσότερα
χαρόγελα.

Η χειμερινή συνάντηση- συνεστίασή μας

Το Διοικητικό Συμβούλιο σας προσκαλεί για τη χειμερινή συνάντηση-συνεστίασή μας. Θα γίνει την Κυριακή το μεσημέρι 20 του Φεβραρίου 2011 στην ταβέρνα Β. και Α. Κοτρωνιά, στο γνωστό μέρος, Λεωφόρος Πάρνηθας 360, με ελεύθερο μενού. Για συνεννόηση τηλ. 210 2460422.

Οι καιροί έχουν αλλάξει. Η οικονομική κρίση χτυπά τον καθένα από εμάς. Αυτό στέκεται εμπόδιο στις αποφάσεις του Δ.Σ. Δεν μπορούμε να μη σεβαστούμε τα μέλη μας.

Αφήνουμε πίσω μας - ευχόμαστε προσωρινά - τις εποχές των κοσμικών κέντρων με τη ζωντανή μουσική, τα βραδινά γλέντια με τις ανάλογες ενδυμασίες, το τυποποιημένο φαγητό και ποτό στην ακριβή πρόσκληση.

Αποφασίσαμε, λοιπόν, να μαζευτούμε ένα κυριακάτικο μεσημέρι στην ταβέρνα του ΚΥ ΓΡΩΝΙΑ. Χρονικά ανάμεσα στον απόχο των χριστουγεννιάτικων εορτών και τις αποκρίες. Έτσι συνηθίζεται.

Να κόψουμε τη βασιλόπιτα, να ευχηθούμε «Καλή Χρονιά» να ιδωθούμε, να μιλήσουμε, να φάμε και να πιούμε και... γιατί όχι να γλεντήσουμε και να χορέψουμε μαζί.

Τους Ροβολιαρίτες και φίλους καμιά δύναμη δεν είναι ικανή να τους χωρίσει.

Προστερνώντας κάθε εμπόδιο και δυσκολία, ας βρεθούμε και πάλι όλοι μαζί.

Σας περιμένουμε
Λούλα Σπυροπούλου

Η απογραφή του πληθυσμού και το χρέος μας Όλοι στο χωριό!

Πλησιάζει ο καιρός να... μετρηθούμε! Να δούμε πόσοι τελικά είμαστε αυτοί που κατοικούμε σ' αυτόν τον τιμημένο τόπο που τον λέμε πατρίδα και τον οποίο και κάποιοι άλλοι επέλεξαν να τον κάνουν πατρίδα τους.

Ότικα είναι γνωστό κάθε 10 χρόνια, τον μήνα Μάρτιο, γίνεται γενική απογραφή του πληθυσμού. Τη διενεργεί η Ελληνική Στατιστική Αρχή – ΕΛ.ΣΤΑΤ σε συντομία. Η προηγούμενη είχε γίνει το Μάρτιο του 2001 και από τότε έχουν μεσολαβήσει πολλά. Το πιο απλό και ορατό είναι η μεγάλη είσοδος μεταναστών στη χώρα μας (35.000 έως 40.000 το χρόνο) και έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα από αλλοδαπές μητέρες πάνω από 150.000 παιδιά τα οποία φοιτούν στα σχολεία της χώρας μας, η πλειονότητα των οποίων θα μείνει και θα σταδιοδορήσει στον τόπο μας.

Σκοπός της είναι η συγκέντρωση στοιχείων αναφορικά με: τον οικοδομικό πλούτο της χώρας καθώς και το μέγεθος, τη σύνθεση, τα δημογραφικά, τα οικονομικά και άλλα χαρακτηριστικά του Πληθυσμού.

Θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντικό, κυρίως για το χωριό μας, να βρεθούμε όλοι μας την ημέρα εκείνη στις πατρογονικές μας εστίες (πιθανό κάποια Κυριακή του Μαρτίου) και να απογραφούμε στο χωριό μας, το Ροβολάρι, άσχετα από τον τόπο της μόνιμης κατοικίας μας. Στο χωριό μας έχουμε τα σπίτια μας – που θα απογραφούν και αυτά – έχουμε τους δρόμους, τις εκκλησίες και τις πλατείες μας, την υδρευσή μας και τα άλλα κοινόχρηστα έργα.

Με βάση την απογραφή θα γίνεται για τα επόμενα δέκα χρόνια και η κατανομή των πόρων για τη συντήρηση των δρόμων, τη λειτουργία των επικοινωνιών, και γενικά τη λειτουργία και συντήρηση των βασικών υποδομών ή και των άμεσων αναγκών – π.χ. διάνοιξη αποκλεισμένων δρόμων - όσων βρίσκονται στο χωριό. Είναι τα χρήματα που θα δικαιούται το χωριό μας όλα αυτά τα χρόνια και θα τα διαχειρίζεται το τοπικό Συμβούλιο για τα αναγκαία έργα. Και αυτά θα καθορίζονται με βάση τον αριθμό όσων θα απογραφούν στο χωριό

Ο Σύλλογος μας στην προσπάθεια να στηρίξουμε τη ζωντάνια και την
Συνέχεια στη σελ. 8

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Ο Παναγιώτης και η Μαρία Κωστούλα απέκτησαν το τρίτο παιδί τους. Είναι κορίτσι.

Το ΔΣ του Συλλόγου εύχεται στους ευτυχείς γονείς: Να τους ζήσει και να την καμαρώνουν να προοδεύει και να προκόψει!

Βαπτίσεις

Ο Δημήτρης και η Μαρία Αναγνώστου βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους. Την ονόμασαν **Τερψιχόρη**.

Ο Δημήτρης και η Γιώτα Μπλάτσιου βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους. Την ονόμασαν **Μαρία-Ανδριάννα**.

Το ΔΣ του Συλλόγου εύχεται ολόψυχα στους ευτυχείς γονείς και συγγενείς: Να τους ζήσουν και να είναι η ζωή τους όλο προκόπη, υγεία και μακροημέρευση.

Γάμοι :

Ο Σπύρος Κων. Νέλλας και η Αποστολία Βελαώρα τέλεσαν στις 2 Οκτωβρίου 2010 τους γάμους τους στον Άγιο Παντελεήμονα της Εκκάρας Δομοκού. Επακολούθησε τρικούβερτο παραδοσιακό γλέντι.

Στο ευτυχές ζεύγος το ΔΣ του Συλλόγου εύχεται υγεία, ευτυχία και εκπλήρωση όλων των πόθων και σχεδίων τους.

Αυτοί που έφυγαν**Δημήτριος Γιαννούλης
(1918 - 2010)**

Γεννήθηκε στη Ρεντίνα. Από μικρός έχασε τη μητέρα του και άρχισε από νωρίς να μάχεται για τη ζωή.

Παντρεύτηκε στο Ροβολιάρι με τη Μαριγούλα Μπούκα και απέκτησαν δύο κόρες, τη Βασιλική και την Ευαγγελία.

Αγωνίστηκε στη ζωή με επιμονή και υπομονή. Πράσινος, εργατικός, καλοσυνάτος. Έκανε πολλές δουλειές, ακόμη και βοηθός στην εκκλησία του χωριού μας. Εύτυχησε να ζήσει χαρές - με γαμπρούς και εγγόνια - αλλά και λύπες με θανάτους αγαπημένων του.

Από τότε που η κόρη του η Βαγγελή έχασε τον άντρα της, τον Ντίνο Νέλλα, έγινε ο συμπαραστάτης της. Έμενε μόνιμα στο Ροβολιάρι μέχρι τον θάνατο της συντρόφου του.

Δεν θα τον ξεχάσω καθώς τον έβλεπα να πηγαίνει καθημερινά, παρά τα χρόνια του, ν' ανάψει το καντήλι της γυναίκας του στον Αι-Θανάση με μονίμως ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του τη θλίψη.

Απέδειξε με πολλούς τρόπους πόσο καλός πατέρας, παππούς και σύζυγος ήταν.

Μετά πήγε και εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Μακρακώμη και δέχτηκε τη φροντίδα της κόρης του.

Πέθανε τον Δεκέμβρη 2010 και κηδεύτηκε στο Ροβολιάρι. Η ροβολιαρίτικη γη ας αναπταύσει και ξεκουράσει το γέρικο

Ροβολιαρίτικα Νέα Τρίμηνη Έκδοση ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Πολιτιστικός Σύλλογος Ροβολιαρίου Φθιώτιδας

Ταγιαπέρα 3-5 Αθήνα 11525

Τηλ. και Fax: 210 671 6715 και 69 44 60 31 63

A.Φ.Μ.: 090085976 Δ.Ο.Υ. Αγίας Παρασκευής

Εκδότης-Διευθυντής: Ηλίας Νέλλας,

Γραμματέας του Συλλόγου

Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λούλα Σπυροπούλου, 210 645 6301

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γεώργιος Κουτσούκος, 69 74 41 87 76

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ηλίας Νέλλας, 210 6716715 και 69 44 60 31 63

ΤΑΜΙΑΣ: Χρήστος Δημητρίου, 69 77 75 77 95

ΕΦΟΡΟΣ: Ηλίας Αδάμ, 69 74 33 94 20 και εκπρόσωπος του ΔΣ στη ΛΑΜΙΑ

Ηλεκτρονική σχεδίαση-διορθώσεις-εκτύπωση:

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες: ΚΑΡΠΟΥΖΗ

Καρπούζη Αριστέα και Υιοί ΟΕ

Θεοδοσίου 23 Ίλιον 131 21 • e-mail:karpouzi@otenet.gr

Τηλ.-Fax : 210 26 19 003 Κιν. 6972 62 44 92

Ενημέρωση

- Τα ευνούγραφα κείμενα αντιτροσωπεύουν τις απόψεις και το ύφος γραφής των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης εκτεταμένων κειμένων.
- Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της Σύνταξης και του ΔΣ.
- Οι συνδρομές να στέλνονται στον ταμία του Συλλόγου: Χρήστος Δημητρίου, Σιγανέου 45, ΑΘΗΝΑ 111 42
- Η εφημερίδα δέχεται διαφημίσεις.
- Για να δημοσιευτούν: Γάμοι, Βαπτίσεις, ή άλλες κοινωνικές ειδήσεις χρειάζεται γραπτή ενημέρωση.
- Για αλλαγή της διευθύνσης σας, ενημερώνετε απευθείας τις εκδόσεις Καρπούζη, ή οποιοδήποτε μέλος του ΔΣ.

• Παρατηρούνται επιστροφές.

Βοηθήστε μας να σας ενημερώνουμε.

Η συνδρομή σας είναι η δύναμη μας

κορμί του από την κούραση της εργασίας και τα βάσανα που πέρασε στη ζωή του.

Στο καλό μπάρμπα-Μήτσο.

Λούλα Σπυροπούλου**Αγορίτσα Ρίζου
(1916 - 2010)**

Αφιέρωμα στη μνήμη της μητέρας μου Αγορίτσας

Η μητέρα μου γεννηθήκε στη Ρεντίνα Καρδίτσας στις 20-10-1916 και ήταν κόρη του Ανδρέα και της Αικατερίνης Οικονόμου.

Παντρεύτηκε το 1944 τον πατέρα μου Βασίλη Ρίζο του Ευαγγ. και έφεραν στη ζωή πέντε παιδιά (3 κορίτσια και 2 αγόρια). Η αδελφή μου, η Σταματία, η δεύτερη στη σειρά, έφυγε από τη ζωή πολύ νέα, 26 ετών, από ιατρικό λάθος στις 2 Νοεμβρίου 1972. Η μητέρα μου πληγώθηκε πολύ και υπέφερε από το χαμό της αδερφής μας.

Η ζωή της, όπως μας έλεγε, ήταν με πολλές λύπες. Έχασε όλους τους δικούς της ενώ ήταν ακόμη 23 ετών: τη μητέρα της και μετά την αδερφή της και στη συνέχεια είναι αδερφάκι της 6-7 ετών.

Η μητέρα μου ήταν άνθρωπος με πολλά χαρίσματα: πολύ εργατική, έξυπνη, φιλότιμη και πολύ υπομονετική.

'Όταν ήρθε στο Ροβολιάρι αντιμετώπισε μεγάλη φτώχεια και μεγάλη οικογένεια. Μέναμε στην περιοχή Λυτά, 2,5 ώρες μακριά από το χωριό και η μάνα μου πηγαινοερχόταν στο χωριό με χιόνια και βροχές με εμάς τα παιδιά ζαλίγκα να μας μεγαλώσει και να μας μάθει γράμματα.

Χαρόταν και πήγε ευχαριστημένη που αποκατέστησε τα παιδιά της και τα εγγόνια της. Έφυγε πλήρης ημερών. Με χαρές και με λύπες όπως μας έλεγε.

'Όμως στις 25 Νοεμβρίου 2010 παρουσίασε ένα πρόβλημα και έπρεπε να μεταγγιστεί. Τη μετέφερα στο Νοσοκομείο Λαμίας. Εκεί το προσωπικό ολγάρωησε και δεν πρόσφερε την αναγκαία βοήθεια σ' αυτή τη μάνα που πρόσφερε τόσα από τη ζωή της για τα παιδιά της και την κοινωνία. Την άφησαν να χτυπιέται από τους πόνους, χωρίς ούτε ένα παυσίπονο. Ήταν βλέπετε τόσων χρόνων.

Αισθάνομαι ντροπή που ανήκω κι εγώ σε αυτόν τον κλάδο και πρόσφερα όσα μπορούσα όταν εργαζόμουν γιατί ήταν υποχρέωσή μου και στη μητέρα μου δεν μπόρεσα και δεν με άφησαν να της δώσω ούτε ένα ποτήρι νερό, ούτε ένα παυσίπονο. Έπαθε όμως μεγάλη συγγνώμη εκεί που είσαι για όλα αυτά που συνέβησαν πριν κλείσεις τα μάτια σου.

Η κόρη σου Βασιλική (Κούλα)

**Βασιλική Λάμπου
(1924 - 2010)**

Και το πλήρωμα του χρόνου ήρθε. Ξθες το απόγευμα άφησες την τελευταία σου πνοή μέσα στο όμορφο και μικρό σπιτάκι σου.

Και σήμερα ... εδώ στην εκκλησία του Ροβολιαρίου

ου συναθροιστήκαμε όλοι οι συγγενείς και οι φίλοι σου, το αγαπημένο σου παιδί με τη γυναίκα του και τα παιδιά του για να σε συμπορέψουμε στην τελευταία σου κατοικία, όπως η μοίρα του ανθρώπου το ορίζει.

Ευχόμαστε όλοι να είναι αιωνία σου η μνήμη κυρά Βασιλική Λάμπου.

Στο καλό και καλή αντάμωση.

Στη μνήμη της Βασιλικής Δημ. Λάμπου

Έφυγε από κοντά μας άλλη μια σεβάσμια Ροβολιαρίτισσα της παλιότερης γενιάς σε αρκετά προχωρημένα γεράματα. Η αγαπητή συγγένισσά μας ήταν μια από τα έξι αδέλφια του παλιού ταχυδρόμου μπαρμπά-Μήτσου από τον Αλεξέικο.

Γεννημένη στις αρχές του 1924 στο όμορφο χωριό μας μεγάλωσε και κουράσ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Τότε, στα παλιά τα χρόνια

Γράφει η Λαμπρούλα Νέλλα – Κρητικάκη

Χρόνια ευλογημένα.
Χρόνια αγάπης και αισιοδοξίας.
Χρόνια συμπόνιας, αλληλεγγύης,
φιλοξενίας.
Χρόνια γεμάτα όνειρα και ελπίδα.
Χρόνια του έρωτα και του τραγουδιού.
Χρόνια του γέλιου και του καλαμπούριού.
Χρόνια με χειμώνες γύρω από τη ζεστή αγκαλιά του ροβολιαρίτικου τζακιού.
Αχ ! Πού 'ναι αυτά τα ωραία χρόνια !!

Τότε που ο παππούλης (ο παππούς) και η βαβά (γιαγιά) κρατούσαν το μικρό, τρυφερό χεράκι των εγγονιών τους και άκουγαν τις πρώτες τραβλιστές μισές λεξούλες. Έλαμπαν από αγάπη και ευτυχία κρατώντας τα στα γόνατά τους και λέγοντάς τους ιστοριούλες, παραμυθάκια, τραγουδάκια. Τα φίλευαν καρύδια, κάστανα, κυδώνια ή κουλούρια από χαμοκούκι, που ψηνόταν στη σπούρη (τη χόβολη), και άλλα αγνά υγιεινά τρόφιμα.

Χρόνια της οικογένειας, του πατέρα, της μάνας, των παιδιών. Χρόνια με σεβασμό, αγάπη και στοργή. Συγκεντρωμένοι όλοι γύρω από το τζάκι, τη μεγάλη παραστιά, για να φάνε – ώρα ιερή -, να ζεσταθούν σωματικά και ψυχικά, να συζητήσουν τα προβλήματά τους, να ανταλλάξουν απόψεις. Τον πρώτο λόγο τον είχε πάντα ο πατέρας: να δώσει συμβουλές και να προσπαθεί να βρει τη λύση σε κάθε πρόβλημα.

Χρόνια της επικοινωνίας, του λόγου και του διαλόγου της γειτονιάς και ... της γειτονίσσας. Μια ξεχωριστή γειτονίσσα ήταν τότε η Σταυρούλα Φ. Πλασταρά, η Πλασταριφώτανα ώρα της καλή. Τη θυμάμαι με αγάπη και συγκίνηση. Το κυρτό της το κορμί, το γελαστό, ροδαλό πρόσωπο της. Ήταν καλοσυνάτη και αγαπητή, μα τόσο ενημερωμένη για όλα τα νέα του χωριού μας, ακόμα και των περιχώρων! Πάντα υπήρχε θέση κοντά στο τζάκι και περιμένει τις γειτονίσσες και φίλες. Ήταν η Γιώργαινα, η Αντώναινα, η Γιάνναινα, η Σταύραινα και άλλες που όταν παντρεύονταν έπαιρναν το όνομα του άντρα τους. Ήταν τότε το έθιμο και ήταν η εμπιστοσύνη, η ασφάλεια και η αφοσίωση στη νέα ταυτότητα, αυτή του αντρόγυνου. Αντηχεί ακόμα στα αυτιά μου το Σεραφείμαινα, που φώναζαν οι γειτονίσσες τη Μάνα μου.

Μανούλα μου! Τις μέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονίας τις ζω πάντα με τις αναμνήσεις εκείνων των ευλογημένων χρόνων ... Τότε που αυτό το χωριό

ήταν ολοζώντανο από ανθρώπους, ζώα, πουλιά. Ακόμα και τα άψυχα μιλούσαν. Όλα είχαν ζωή και φωνή. Τα κάλαντα των παιδιών αντηχούσαν σε όλο το χωριό, σε όλες τις γειτονιές και τα σπίτια. Μοσχοβολούσαν οι σουβλημάδες και τα λουκάνικα που φτιάχναμε από το γουρούνι. Αχ εκείνα τα μπουμπάρια! Έχουν όλα μείνει στη γεύση μου και τη θύμησή μου. Παντού ακούγονταν χαρούμενες ευχές, φωνές και τραγούδια από τους ανθρώπους και όχι από στερεοφωνικά.

Μένει ζωντανό στη μνήμη μου το πρωνό της Πρωτοχρονίας. Ερχόταν ο μπάρμπας μου, ο Ηλίας ο Νέλλας ή Κωτολιάς, με ένα κλαδί πουρναριού στο χέρι και πήγαινε κατευθείαν στη φωτιά να σπουρνίσει: να δώσει ευχές για όλους και για όλα και να κάνει ποδαρικό για τον καινούργιο χρόνο. Καθώς τα κλαδιά του πουρναριού έσκαγαν στη φωτιά και σκορπούσαν σπίθες έλεγε: σπιύρη καλά, σπιύρην αρνιά και σπιύρην κατσίκια, σπιύρην ... παιδιά και σπιύρην κορίτσια και άλλα χωρατά και ευχές. Τον θυμάμαι με συγκίνηση και αγάπη.

Ερχόταν και ο νευκόρος του χωριού, ο Βαγγέλης ο Ζιαγγουβάς (ο Ζιαγγοϊάννης όπως τον έραμε), να πάρει τα κλειδιά του Αη Γιώργη και μέσα στην παγωνιά τον περίμενε το μπουκάλι με το τσίπουρο στο τραπέζι. Έφερνε το ποτηράκι κοντά στα χείλη του, απολάμβανε πρώτα τη μυρωδιά του, έλεγε τις ευχές του και μετά το έπινε για να ζεσταθεί. Επαιρνε ένα δαυλί αναμμένο για να ανάψει τη σόμπτα της εκκλησίας και πήγαινε στη δουλειά του.

Χρόνια της στέρησης, αλλά και χρόνια της ελπίδας και της αισιοδοξίας που παίρναμε όλοι μας από την αίσθηση ότι καταφέρναμε να επιβιώνουμε και να προκόψουμε.

Μας συντρόφευαν κοτσούφια και σπουργιτάκια που χτυπούσαν το τζάμι στο παράθυρο, βλέποντας μέσα στο φως του λυχναριού ανθρώπους γύρω από το αναμμένο τζάκι.

Τότε που γύρω γύρω στο χωριό, σχεδόν σε κάθε αγρόκτημα, ήταν καλύβες και ταράτσες και ο βοσκός παρέα το κοπάδι του και συντροφιά το σκύλο του, ντυμένος τη ζεστή του κάπα και αγκαλιά με τη γκλίτσα του έπαιζε τη φλογέρα του δίπλα στη φωτιά. Ευτυχισμένος και ελεύθερος !

Καλή χρονιά σε όλους.
Ο Θεός βοηθός.
Με αγάπη, Λαμπρούλα.

ΕΑΛΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τι συμβαίνει ξαφνικά στη χώρα μας;

Σαν να ζούμε ένα κακό όνειρο. Θεέ μου, δεν είναι όνειρο, αλλά μια κακή πραγματικότητα.

Η κοινωνία των Ελλήνων έχει μετατραπεί σε κοινωνία προβληματισμένων, εκνευρισμένων, δυσαρεστημένων, σκυθρωπών, απελπισμένων ανθρώπων.

Χάσαμε τον προσανατολισμό μας και ψάχνουμε τη χαρά εκεί που δεν υπάρχει.

Για τη σημερινή μας κατάντια ποιος φταίει;

Οι πολιτικοί, οι κυβερνήσεις, οι κεφαλαιούχοι, οι τραπεζίτες, οι εταιρίες, ο ξένος παράγοντας; Ποιος τελικά φταίει και ξαφνικά οι Έλληνες γίναμε περίγελος της υδρογείου, παράδειγμα προς αποφυγή, «τα διεθνή γουρούνια»;

Τελικά αγαπητοί μου φταίμε όλοι μας !

Πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι έχουμε τεράστιο μερίδιο ευθύνης γι' αυτό το κατάντημα. Γιατί;

Διότι ξεχάσαμε τις δεσμεύσεις μας και τις υποχρεώσεις μας ως Έλληνες.

Παρέβημεν το νόμο και το θέλημα του Θεού. Επορεύθημεν «εν τοις θελήμασι των καρδιών ημών», αποστάτησαμε από την θεία χάρη.

Αρχίσαμε να ζούμε μέσα σε γενική εξαθλίωση, παντού, σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Εμείς οι Ορθόδοξοι Έλληνες, οι ευλογημένοι από τον Χριστό, που ζούμε σε μια χώρα ευλογημένη και αγιασμένη από τα ποτάμια αίματος των μαρτύρων της πίστεως και της πατρίδος. Εμείς που πεινάσαμε και πονέσαμε από τα νηπιακά και παιδικά μας χρόνια, μα που μεγαλώσαμε χριστιανικά και ανατραφήκαμε με τα νάματα του ευαγγελίου, εμείς που γνωρίσαμε την αξία της αγνότητας, της καθαρότητας, την ιερότητα του θεσμού της οικογένειας, την ομορφιά και την πίστη στο τρίπτυχο: «Πατρίς, Θρησκεία, Οικογένεια».

Αντικείμενο χλευασμού και καταφόρνιας όλων. ΕΣΜΙΚΡΥΝΘΗΜΕΝ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ. Περιφρονήμενοι και εξευτελισμένοι πάντων.

Όλα αυτά είναι απότοκα των αμαρτιών μας. Με τον ηθικό εκτραχηλισμό

και ξεπισμό μας καταφέραμε να προκαλέσουμε την αποστροφή του αγίου Θεού και της αγίας Αυτού χάριτος.

Η αναδρομή στην ιστορία λοιπόν, αδελφοί μου, μαρτυρεί ότι λαοί που παραδόθηκαν στα πάθη και την ακλασία εξαλείφθηκαν από την επιφάνεια της γης. «Οι μακρύνοντες από σου, απολούνται».

Η μοναδική λοιπόν ελπίδα για εμάς βρίσκεται εκεί στην «πηγή της ζωής».

Τι πρέπει να κάνουμε; Να προκαλέσουμε ΣΕΙΣΜΟ προσευχής και μετάνοιας ώστε να κλονιστούν τα ουράνια.

Βοή πανεθνικής προσευχής, τόσον ισχυρής ώστε να ανέβει στα ώτα Κυρίου Σαβαθάωθ.

Να επιστρέψουμε και να ζήσουμε όπως παλιά με το νόμο του Θεού. Να πέσουμε στα γόνατα, ο καθένας από εμάς ξεχωριστά. Να χυθούν ποταμοί πύρινων δακρύων ώστε να καούν οι αμαρτίες μας. Και μόνον τότε μπορούμε να επιτίσουμε ότι ο φιλάγαθος, μακρόθυμος και πολυεύσπλαχνος Θεός δεν θα αφήσει εις απώλειαν το γένος των ορθόδοξων Ελλήνων χριστιανών.

«Εν τη ταπεινώσει ημίν εμνήσθη ημών ο Κύριος και ελυτρώσατο ημάς εκ των εχθρών ημών». Ψαλ. Ρλε23.

«Αι εθνικά συμφοράι είναι θεομηνίαι αι οποίαι παραχωρούνται άνωθεν δια τας εξ περηφανείας αμαρτίας των λαών. Το βεβαιοί ο ίδιος ο Θεός» (Β' βασιλ. Κδ13).

Έχουμε καταντήσει το έθνος μας γκρίζο, μουντό, συννεφιασμένο, να πνίγεται από πολύ βαριά ομίχλη.

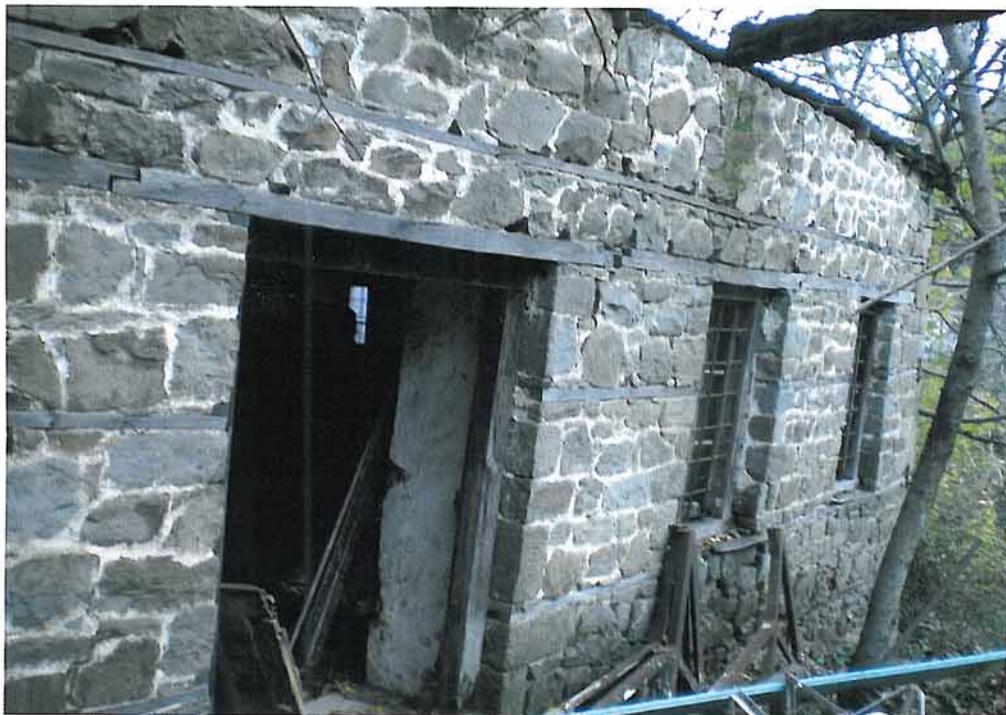
Αυτή πρέπει να είναι η δυστυχία μας;

Όχι, φυσικά. Ως Έλληνες χριστιανοί πρέπει να φύγουμε από την πτώση. Αυτό πρέπει να μετατραπεί σε αγώνα για τη μεγάλη μας ευκαιρία και ανόρθωση.

Μέσα από αυτόν τον κόσμο που ζούμε τώρα, οφείλουμε να φέρουμε ξανά το φως στη ζωή μας, να επιστρέψουμε στην ελπίδα, στην αληθινή πηγή της ζωής, δηλαδή στον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, τον εσταμρωμένο δια την σωτηρίαν ημών. Άλλη λύση δεν

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Τεχνολογικές Εφαρμογές στο χωριό μας: Α' Ο Κυλινδρόμυλος του Μπούκα

Ότι απέμεινε από το μύλο του Μπούκα.

Το 1925 ο Γιάννης ο Μπούκας (πατέρας του Κώστα και του Βασίλη Μπούκα), επέστρεψε από την Αμερική κουβαλώντας μαζί του τις εμπειρίες και τις οικονομίες του. Καθώς ήταν συνετός άνθρωπος επένδυσε τις οικονομίες του σε ακίνητα στη Λαμία και ήρθε και εγκαταστάθηκε στη γενέτειρά του, το Ροβολιάρι.

Εφτιαξε ένα εντυπωσιακό για τα μέτρα της εποχής σπίτι και αποφάσισε να στήσει στο χωριό του τον μοναδικό για την περιοχή κυλινδρόμυλο. Θα εκινείτο με πετρέλαιο το οποίο μεταφερόταν με μουλάρια σε δοχεία από τη Μακρακώμη. Το εγχείρημα δεν ήταν και τόσο εύκολο. Τα μηχανήματα ήρθαν με το τρένο μέχρι το σταθμό της Καΐτσας και από εκεί με ζώα και εργατικά χέρια. Το δυσκολότερο τμήμα για τη μεταφορά ήταν να τα φέρουν από το Ζυγό ως το χωριό. Βλέπετε τότε δεν υπήρχε ο δρόμος από τη Μακρακώμη – Τσούκα – Φτελιά – Φουρνά. Αυτός έγινε το 1938 – 39.

The image shows a close-up of a dark, textured metal surface. Faint, light-colored markings are visible, appearing to be ancient Greek inscriptions. One prominent line reads "ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΩΣΤΑΙ", followed by "ΤΟ· ΠΛΗΣΙΑΖΕΙΝ·" and "ΤΑ· ΜΗΧΑΝΕΜΑΤΑ·". There are other smaller, less distinct markings around these.

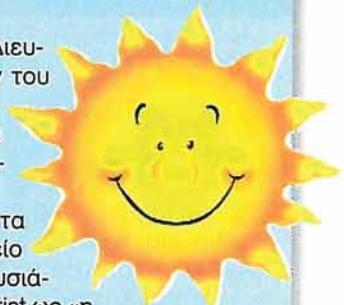
Στο μύλο αυτό έγινε και το πρώτο δυστύχημα. Ένα νεαρό αγόρι – ήταν ο Γιώργος Ρίζος, αδελφός της Βασιλικής Χρ. Ρίζου – παρακινημένο από περιέργεια, τρύπωσε κρυφά στο μύλο για να περιεργαστεί τα μηχανήματα την ώρα που δεν δούλευε. Οι μυλωνάδες ανύποπτοι έβαλαν μπρος το μύλο και οι ωμάντας έκοψε το χέρι του παιδιού. Μέχρι να το μεταφέρουν τότε και με τα μέσα της εποχής στο νοσοκομείο, το παιδί έχασε τη μάχη με τη ζωή.

Αργότερα, γύρω στο 1938 ο μύλος διαλύθηκε και πουλήθηκε κάπου στη Θεσσαλία.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Ηλιακά καύσιμα με ελληνική πατέντα

Γράφει ο Ηλίας Νέλλας

Ονομάζεται Αθανάσιος Κωνσταντόπουλος, είναι Διευθυντής του Ινστιτούτου Τεχνικής Χημικών Διεργασιών του Εθνικού Κέντρου Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης και μέλος του Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Η έρευνα, η δική του και των συνεργατών του, για τα «ηλιακά καύσιμα» βραβεύτηκε το 2006 με το βραβείο Descartes, το ευρωπαϊκό Νόμπελ για την έρευνα, παρουσιάστηκε από το έγκριτο επιστημονικό περιοδικό New Scientist ως «η καλύτερη λύση μετά το πετρέλαιο» και χρηματοδοτήθηκε πρόσφατα από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Έρευνας με 1,75 εκατ. €.

Τι είναι τα Ηλιακά Καύσιμα;

Ο κ. Κωνσταντόπουλος εξηγεί: «Σε έναν **ηλιακό αντίδραστήρα**, ο οποίος λειτουργεί με την ηλιακή ακτινοβολία διασπάται με φτηνό τρόπο το νερό και δίνει **υδρογόνο** (όπως είναι γνωστό το μόριο του νερού H_2O αποτελείται από δύο μέρη υδρογόνου και ένα οξυγόνο). Με την ίδια τεχνολογία διασπάται και το μόριο του διοξειδίου του άνθρακα CO_2 (το διοξείδιο του άνθρακα είναι ένα αέριο-σκουπίδι το οποίο παράγεται από τις καύσεις πετρελαίου, άνθρακα και ξύλων **και είναι υπεύθυνο για το φαινόμενο του θερμοκηπίου και την κλιματική αλλαγή**). Με αυτές τις δύο διασπάσεις απελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα οξυγόνο και τα δύο αέρια – υδρογόνο και μονοξείδιο του άνθρακα - τα πάιρνουμε, τα ενώνουμε και κάνουμε ηλιακούς υδρογονάνθρακες σε αέρια μορφή, κάτι σαν το μεθάνιο, συστατικό του φυσικού αερίου που ήδη χρησιμοποιούμε τόσο ευρέως».

Αυτοί οι υδρογονάνθρακες είναι τα **λιλακά καύσιμα**. Μπορούν να αποθηκευθούν εύκολα και να μεταφερθούν είτε ως αέρια είτε υγροποιημένα. Το υδρογόνο από μόνο του είναι ένα πολύ πιο δυνατό καύσιμο αιλλά δεν έχουμε αναπτύξει ακόμη την αναγκαία τεχνολογία για αξιοποίησή του με φτηνό και ανταγωνιστικό τρόπο (για αποθήκευση, μεταφορά και χρήση του απαιτούνται πολύ χαμηλές θερμοκρασίες).

Για να περάσουμε από το «βενζινάδικο» στο «υδρογονάδικο» απαιτούνται πολλές αλλαγές ταυτόχρονα, από το εργοστάσιο παραγωγής μέχρι τους κινητήρες των αυτοκινήτων. Τους **ηλιακούς υδρογονάνθρακες** ή **ηλιακά καύσιμα** μπορούμε να τους χρησιμοποιήσουμε αμέσως στις ήδη υπάρχουσες εγκαταστάσεις πρατηρίων καυσίμων και στους υπάρχοντες κινητήρες με ικανότερο μόνο τροποποιήσεις.

Πλεονεκτήματα

- Τα **ηλιακά καύσιμα** παρέχουν ενέργεια : φτηνή, ανανεώσιμη, ανεξάντλητη και άμεσα εφαρμόσιμη. Το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο είναι πόροι που σύντομα θα εξαντληθούν. Ενώ η τεχνολογία της χρήστης μόνο του υδρογόνου θα πάρει χρόνια για να αναπτυχθεί.
 - Μπορούν να καλύψουν σε σύντομο χρονικό διάστημα το κενό μετάβασης από το πετρέλαιο και τον άνθρακα στη χρήση του υδρογόνου. Αυτό το κενό υπολογίζεται σε μία 25ετία.
 - Από το 2013 η χώρα μας θα χρειάζεται να αγοράζει δικαιώματα εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα της τάξεως των 1,2 δισεκ. ευρώ ετησίως για να έχει το δικαίωμα να λειτουργεί τις λιγνιτικές μονάδες παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος. Αυτό σημαίνει υπερβολική επιβάρυνση των λογαριασμών της ΔΕΗ.
 - Η Ελλάδα μπορεί να γίνει συνώνυμη της ηλιακής ενέργειας όπως είναι η Δανία για τις ανεμογεννήτριες και η Φινλανδία για την κινητή τηλεφωνία.
 - Η χώρα μας μπορεί να γίνει στα επόμενα 20 χρόνια ενεργειακά αυτάρκης και ηγέτις στην ανάπτυξη τεχνολογιών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.
 - Με τα **ηλιακά καύσιμα** προσφέρεται στην ανθρωπότητα και μια πιο ασφαλής και φτηνή λύση στη διαχείριση – ανακύκλωση του διοξειδίου του άνθρακα για να σταματήσει η κατηφόρα στην κλιματική αλλαγή απέναντι σε προτάσεις αποθήκευσής του στο υπέδαφος ή τα βάθη της θάλασσας όπου υπάρχει κίνδυνος διαρροών.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οι πληροφορίες προέρχονται από εκτεταμένη συνέντευξή του κ. Κωνσταντόπουλου στο ένθετο περιοδικό Κατεύθυνσης «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».

Β' Τα φωτοβολταϊκά του Νίκου Μίχου

Είναι νέος, είναι μορφωμένος και έδειξε ανοικτός και αποφασιστικός στις νέες προκλήσεις. Τόλμησε να βάλει σε εφαρμογή κάτι που πολλοί συζητούν όλο και πιο συχνά τώρα τελευταία. Χρησιμοποίησε το πέταγμα του μυαλού του – όπως γράφουμε σε άλλη στήλη – προς τη σωστή κατεύθυνση.

Είναι ο **Νίκος Μίχος**, γιας του αείμνηστου Κώστα Μίχου και της Νίτσας Ρίζου. Στο αγρόκτημα που βρήκε από τον παππού του τον Δημήτρη το Ρίζο στην Τσάμω εγκατέστησε 426 πάνελ φωτοβολταϊκών. Ο μακαρίτης ο παππούς του και η γιαγιά του, θα βλέπουν από ψηλά όλους αυτούς τους καθρέφτες να λαμποκοπούν εκεί που άλλοτε αγωνίζονταν να σπείρουν και να συγκομίσουν το λιγοστό σιτάρι ή καλαμπόκι και θα είναι σε μεγάλη απορία.

Οι προδιαγραφές προβλέπουν την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από τον ήλιο σε ποσότητα 130.000 κιλοβαταρών το χρόνο περίπου. Εκανε τη μελέτη του έρους, εξασφάλισε

την απαραίτητη άδεια και τον περασμένο Σεπτέμβριο άρχισε τις εργασίες εγκατάστασης. Στις αρχές Δεκεμβρίου το όλο έργο είχε ολοκληρωθεί και αναμένεται η σύνδεσή του με το δίκτυο της ΔΕΗ.

Από εδώ και πέρα δεν έχει παρά να παρακολουθεί τις εξελίξεις της τεχνολογίας στον τομέα του, να κάνει τις αναγκαίες βελτιώσεις και προσαρμογές και να επαγρυπνεί ώστε να επαυξάνει τις αποδόσεις του έργου του ή και να γίνεται πρωτοπόρος και σε άλλες πρωτοβουλίες.

Όλοι εμείς τον θαυμάζουμε για την τόλμη του και του ευχόμαστε κάθε επιτυχία. Προσδοκούμε επιπλέον να λειτουργήσει και ως ένα καλό πρότυπο για ανάλογες επενδυτικές δραστηριότητες στον τόπο μας και από άλλους. Δεν είναι απαραίτητο να είναι στον τομέα των φωτοβολταϊκών. Οι νέες τεχνολογίες ή και οι παλιές πρακτικές μπορούν να δώσουν απεριόριστες ευκαιρίες.

Πάνελ φωτοβολταϊκών

Μέρες φθινοπώρου στο χωριό

Γράφει ο Ηλίας Νέλλας

Αυτούς τους καιρούς οι φθινοπωρινές μέρες κυλούν ομαλά και ειρηνικά στο χωριό. Χωρίς τις φουριες των παλιών καιρών, τότε που περιμέναμε τα πρωτοβρόχια για να ξεκινήσουν οι εργασίες του οργάνωματος και της σποράς των λιγοστών κομματιών γης που είχαμε στη διάθεσή μας, της αποθήκευσης ζωοτροφών, της προμήθειας και αποθήκευσης ξύλων για το τζάκι.

Ελάχιστοι είναι πλέον αυτοί που καλλιεργούν τη γη τους για να βγάλουν τα προς το ζην. Πολλοί είναι, όμως, αυτοί που από την άνοιξη ως το φθινόπωρο καλλιεργούν τα περιβόλια τους, φροντίζουν τα οπωροφόρα δέντρα τους, μαζεύουν τα καρύδια τους, έστω και χωρίς το παραδοσιακό τίναγμα της καρυδιάς – τα περιμένουν να πέσουν ώριμα στο έδαφος και τα μαζεύουν –, περιφρουρούν τα κάστανα στις κεντρωμένες καστανιές τους, πατούν τα σταφύλια – που δεν τρυγούν πλέον από αμπέλια και κληματαριές, αλλά τα μεταφέρουν από τον κάμπο – για να κάνουν μόνο τους το κρασί και το τσίπουρο της χρονιάς.

Ωστόσο ο καλός καιρός του φθινοπώρου που πέρασε κράτησε πολλούς στο χωριό και έφερνε περισσότερους τα Σαββατοκύριακα. Όχι μόνο τους παθιασμένους κυνηγούς – συγχωριανούς και μη –, αλλά και άλλους που ήθελαν να απολαμβάνουν τη γαλήνη του χωριού, τα χρώματα του φθινοπώρου, τις ηλιόλουστες μέρες και τα φεγγαρόφωτα βράδια, αλλά και την αχλή της ομίχλης που πότε πότε τυλίγει τις ρεματιές και τις πλαγιές των λόγγων για να φέρει σε λίγο το χαμόγελο του λαμπερού ήλου.

Πολλοί ήταν αυτοί που αποθήκευσαν για τους χειμερινούς μήνες πατάτες από τις αρχές του καλοκαιριού, καρύδια και κάστανα, μήλα, κυδώνια και άλλα φρού-

τα, μαρμελάδες από κεράσια ή κορόμηλα, γλυκά από σταφύλι ή καρύδι και κυδώνι.

Ωστόσο αυτό που κυριάρχησε το φθινόπωρο που μας πέρασε ήταν το πάτημα των σταφυλιών στο κτήμα του Κώστα Δημητρίου – με τα καινούργια μηχανήματα που διαχωρίζουν τις ρόγες από το τσαμπί ώστε το τσίπουρο που θα παραχθεί να είναι ποιοτικότερο – και η απόσταξη του τσίπουρου.

Για το τσίπουρο λειτούργησαν

δύο αποστακτήρια ή ρακαριά όπως τα λέμε. Το Ιδιωτικό του Κώστα Δημητρίου και το κοινό με τον Γιώργο Ζιαγγουβά στον εμβληματικό πλέον τόπο, το Ρακαρί.

Αυτό που συζητήθηκε στη συνεδρίαση του ΔΣ ήταν και ο προγραμματισμός για μια πιο οργανωμένη γιορτή του τσίπουρου. Είναι πλέον στα σχέδια.

Τα τσίπουρα

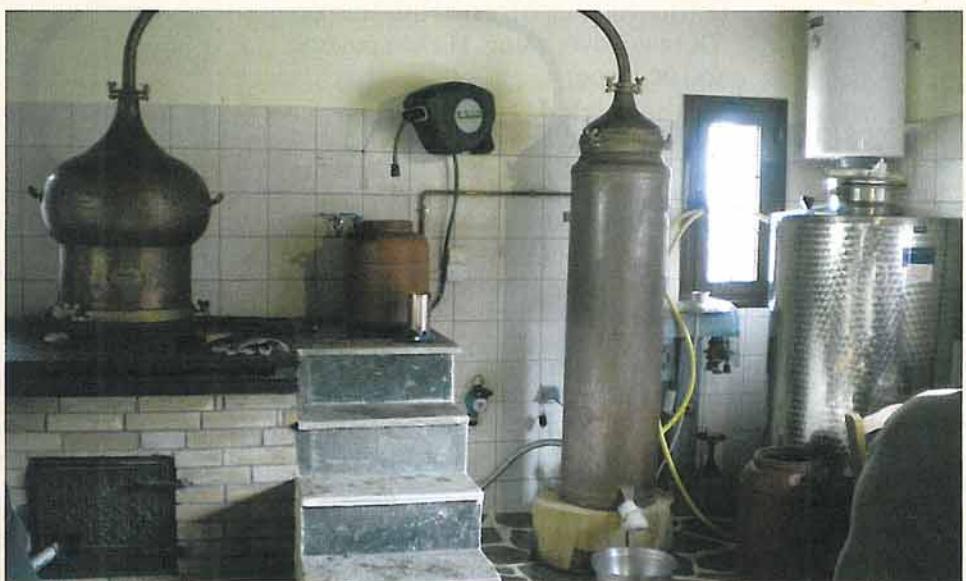
Γράφει η Λούλα Σπυροπούλου

Η όλη δουλειά με τα τσίπουρα, για το Ροβολιάρι είναι γιορτή.

Μπορεί ως Σύλλογος ή ως Δήμος να μην έχουμε ακόμη διαμορφώσεις τις προϋποθέσεις για μια πιο οργανωμένη εκδήλωση, αλλά τα γιορτάζουμε δεόντως.

Πολλοί Ροβολιαρίτες και φίλοι μαζεύονται στο δημόσιο ρακαριό και παράγουν, βγάζουν τσίπουρο.

Η θέση του επιτρέπει σε όλους να σταματούν, να κεραστούν και να συμμετέχουν στη γιορτή όποιος κι αν είναι αυτός που βγάζει τσίπουρο. Η φορητή ψησταριά είναι πάντα εκεί. Και δεν λείπουν οι μεζέδες και οι ευχές. Το τραπέζι στρώνεται καθημερινά.

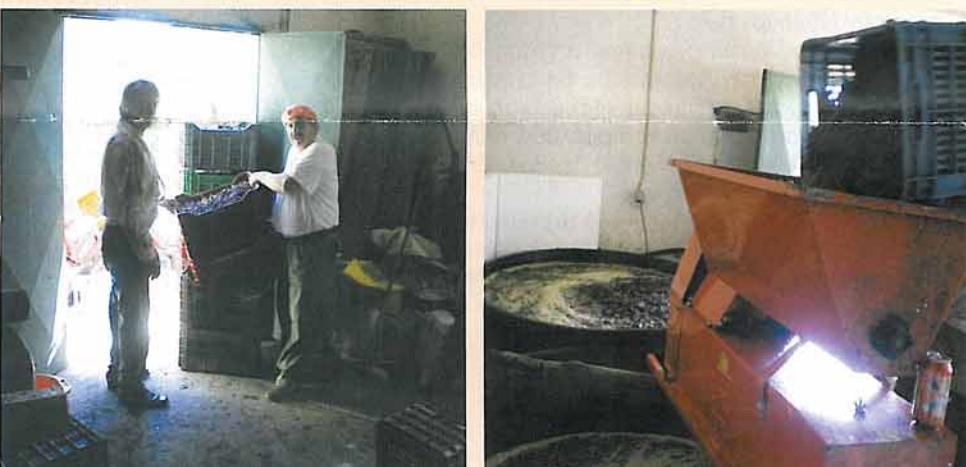

Υπάρχει και παράλληλη εκδήλωση που κορυφώνεται το κεντρικό Σαββατοκύριακο του Νοεμβρίου στο σύγχρονο αποστακτήριο στο κτήμα του Κώστα Δημητρίου.

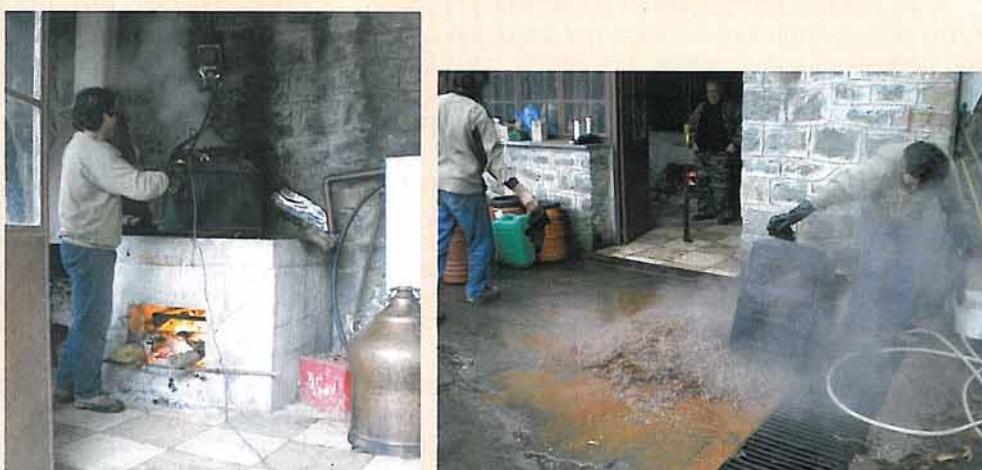
Ο Κώστας, πάντα φιλόξενος και φιλότιμος, καλεί Ροβολιαρίτες και φίλους να γιορτάσουν μαζί την απόσταξη του δικού του τσίπουρου και τους περιποιείται απλόχερα.

Όλοι μας έχουμε τουλάχιστον ένα μπουκάλι εμφιαλωμένο τσίπουρο με τη συσκευασία – εμφιάλωση ΚΩΣΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Εφέτος ήταν η τρίτη χρονιά που λειτούργησε το σύγχρονο και αυτοματοποιημένο αποστακτήριο του.

Να είναι πάντα καλά και να είναι και άλλοι πολύ που θα μιμηθούν το έργο του.

Κτήμα Δημητρίου: πάτημα των σταφυλιών με ... διαφορετικό τρόπο.

Ρακαρί: εικόνες από τον παραδοσιακό τρόπο απόσταξης

Τσίπουρο, κρασί, μεζέδες, φιλόξενη διάθεση και κέφι

Συζητώντας με τα παιδιά για την Κρίση

Γράφει ο Ηλίας Νέλλας

- Επιτρέπεται;** Γιατί όχι! Τα παιδιά ακούν, μαθαίνουν, κρίνουν.
Τι λέμε; Αυτό που μπορούν να καταλάβουν.
Πώς το λέμε; Ενημερώνουμε. Χωρίς συναισθηματικές φορτίσεις.
 Κυρίως χωρίς να βγαίνει κάποιο μεταμήνυμα με στοιχεία απελπισίας.
 Ούτε και ανεμελίας. Ή ελάφρυνσης του θέματος.

Τι χρειάζεται να έχουμε υπόψη μας:

- Να θυμούμαστε ότι έγινε και την περίοδο πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Πόσο στοχοποιημένοι ήμαστε και τις ανατροπές που καταφέραμε.
- Να αξιοποιήσουμε την εμπειρία και να εκφράζουμε τα επιχειρήματά μας.
- Να μη φοβηθούμε.
- Να είμαστε έτοιμοι να βλέπουμε – να δούμε – το καλό που έρχεται, που συντελείται. Οι πρόγονοί μας είπαν: **ουδέν κακόν αμιγές καλού.**
- Να δείξουμε αποφασισμένοι να γκρεμίσουμε το οικοδόμημα και να πάμε παρακάτω.
- Να αντιστρέψουμε την πνευματική παραλυσία και αποδιάρθρωση. Να την κάνουμε δημιουργικότητα και αναδιάρθρωση.
- Να βάλουμε πλάτη και να αλλάξουμε τον τόπο.
- Οι μεγάλες αναταραχές συνοδεύονται και από μεγάλα επιτεύγματα.
- Κάποιοι κύκλοι κλείνουν: **υπερσυσσώρευση, υπερκατανάλωση, υπερχρέωση.**
- Καινούργιοι κύκλοι ανοίγουν: κύκλοι ποιοτικού.
- Να αναδείξουμε και πάλι την ελληνική οικογένεια ως καταφύγιο, εγγύηση ασφάλειας, κύτταρο κοινοτικής συνοχής και αλληλούποστηρίξης παρά τις όποιες αντιθέσεις, τριβές ή αποξενώσεις.
- Αν το είδος των ανθρώπων που έμενε εδώ – στον ίδιο τόπο που είμαστε τώρα – και έφτιαξε Παρθενώνες, ήταν πάλι εδώ, δεν θα ασχολούνταν με αυτούς που έφτιαξαν Παρθενώνες, αλλά θα κοίταζαν να φτιάξουν καινούργιους.
- Αν ήταν εδώ ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης, δεν θα ασχολούνταν με τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη. Θα ήταν μέσα σε εργαστήρια και θα προσπαθούσαν να δημιουργήσουν κάτι άλλο.
- Να μη ζούμε συνέχεια με το παρελθόν, αλλά ούτε και να γίνουμε μια μοντέρνα κοινωνία στην οποία δεν θα συζητείται πια η πραγματική σχέση μας με την ιστορία μας.
- Να μετακινηθούμε από **λαός που πιστεύει σε λαό που σκέφτεται.** Παραείμαστε συναισθηματικού.
- Να προσφύγουμε στο μοναδικό μας χάρισμα: το «πέταγμα» του μωλού, αλλά προς τη σωστή κατεύθυνση.

ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

Το αλκοόλ «πιο επικίνδυνο» από την ηρωίνη και την κοκαΐνη!

Αν κανείς εξετάσει τις επιπτώσεις των καταχρήσεων όχι μόνο στην υγεία αλλά και στην κοινωνία ως σύνολο, το αλκοόλ είναι πιο επιζήμιο ακόμα και από τα σκληρότερα παράνομα ναρκωτικά, καταλήγει ανεξάρτητη βρετανική μελέτη.

Ακόμα και το κάπνισμα είναι πιο επικίνδυνο από την κάνναβη, δείχνει η νέα κατάταξη, την οποία δημοσιεύει (01-11-2010) η κορυφαία ιατρική επιθεώρηση The Lancet.

Η μελέτη διενεργήθηκε από ερευνητές της Ανεξάρτητης Επιστημονικής Επιτροπής για τα Ναρκωτικά (ISCD) και έναν ειδικό σύμβουλο του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης για τα Ναρκωτικά και τους Εθισμούς στα Ναρκωτικά (EMCDDA). Το κόστος καλύφθηκε από το βρετανικό Κέντρο Μελετών Εγκλήματος και Δικαιοσύνης.

Επικεφαλής της μελέτης ήταν ο καθηγητής Ντέιβιντ Νατ, πρόεδρος του ISDC. Ο Νατ εξαναγκάστηκε πέρυσι σε παραίτηση από σύμβουλος της βρετανικής κυβέρνησης, όταν κατηγόρησε τις αρχές ότι αγνοούν τα επιστημονικά δεδομένα, που δείχνουν ότι η κάνναβη είναι λιγότερο επιβλαβής από το αλκοόλ.

«Οι αποφάσεις των κυβερνήσεων για το τι θεωρείται παράνομο δεν βασίζονται πάντα στην επιστήμη» συμφώνησε ο Λέσλι Κινγκ, σύμβουλος του EMCDDA και μέλος της ερευνητικής ομάδας. **Οι φόροι και τα έσοδα για τα προϊόντα καπνού και αλκοόλ, είπε, μπορούν να επηρεάζουν τις αποφάσεις για το τι είναι νόμιμο και τι παράνομο.**

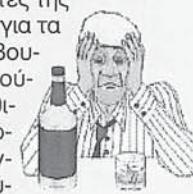
Στην τελευταία μελέτη, οι ερευνητές αξιολόγησαν μια σειρά ψυχοδραστικών ουσιών χρησιμοποιώντας εννέα κριτήρια για τις βλάβες που προκαλούνται στο χρήστη και επτά κριτήρια για τις βλάβες που προκαλούνται σε τρίτους.

Η πρώτη κατηγορία κριτηρίων περιλαμβανει παράγοντες όπως οι θάνατοι που αποδίδονται ευθέως σε κάθε ναρκωτικό, οι βλάβες στην υγεία, η εξάρτηση και η απώλεια σχέσεων. Η δεύτερη κατηγορία συμπεριέλαβε κριτήρια όπως η εγκληματικότητα, οι επιπτώσεις στο περιβάλλον, οι οικογενειακές συγκρούσεις, το οικονομικό κόστος και η διάρρηση του κοινωνικού ιστού.

Βάσει αυτών των κριτηρίων, οι υπό εξέταση ουσίες βαθμολογήθηκαν από το 0 (απόλυτα ασφαλείς) μέχρι το 100.

Η τελική κατάταξη έχει ως εξής: Αλκοόλ (72), ηρωίνη (55), κοκαΐνη σε μορφή κρακ (54), μεθαμφεταμίνη (33), κοκαΐνη (27), κάπνισμα (26), αμφεταμίνες ή «σπιντ» (23), κάνναβη (20), βενζοδιαζεπίνες όπως το Valium (15), κεταμίνη (15), μεθαδόνη (14), μεφεδρόνη (13), ecstasy (9), αναβολικά στεροειδή (9), LSD (7) και «μαγικά μανιτάρια» (5).

Newsroom ΔΟΔ, με πληροφορίες από Associated Press

Μια Ιστορία

Μιαν ιστορία θα σας πω που εγνώρισα ένα γέρο. Εδάκρυσαν τα μάτια μου χωρίς να τον εξέρω.

Μια συμβουλή στον άνθρωπο γράφω να τη διαβάσει, να τη θυμάται πάντοτε προτού καν να γεράσει.

Άμα γεράσει ο άνθρωπος δεν τονε συμπαθούνε το θάνατο παρακαλούν να τον ξεφορτωθούνε.

Γι αυτό κράτα καλέ μου γέροντα τα περιουσιακά σου γιατί μια μέρα θα βρεθείς στο δρόμο απ' τα παιδιά σου.

Ο μεγαλύτερος εχθρός γίνεται το παιδί σου και ο πιο καλός ο φίλος σου είναι η σύνταξή σου.

**Βασίλης Παπαθανασίου
ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου των Απανταχού Ροβολιαριτών.**

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Παιδιά και παθητικό Κάπνισμα

Άλλη μια έρευνα έρχεται να προστεθεί στη μακρά λίστα εκείνων που έχουν δείξει την επιβλαβή δράση του παθητικού καπνίσματος. Ερευνητές του University College του Λονδίνου διαπίστωσαν ότι το παθητικό κάπνισμα, εκτός των άλλων αρνητικών συνεπειών στον ανθρώπινο οργανισμό, ειδικά όσον αφορά τα παιδιά, αποτελεί παράγοντα εμφάνισης διανοητικών προβλημάτων. Σύμφωνα με τους ειδικούς, η νέα έρευνα αποτελεί ένα ακόμη καμπανάκι κινδύνου ώστε να αποφασίσουν οι γονείς που καπνίζουν να μην ασκούν τη βλαβερή τους συνήθεια μέσα στο σπίτι ή στο αυτοκίνητο και αν είναι δυνατόν να κόψουν τελείως το κάπνισμα.

«Γνωρίζαμε ότι το παθητικό κάπνισμα συνδέεται με την εμφάνιση πολλών προβλημάτων υγείας στα παιδιά, αλλά είναι η πρώτη φορά που εντοπίζονται και διανοητικά προβλήματα» δήλωσε στο πρακτορείο Reuters ο Μάρκ Χάμερ, μέλος της ερευνητικής ομάδας. Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Υγείας των ΗΠΑ, δύο στα τρία παιδιά ηλικίας 3-11 ετών είναι παθητικοί καπνιστές, ενώ ταυτόχρονα ένα στα πέντε παιδιά ηλικίας 9-17 ετών παρουσιάζουν μικρότερα ή μεγαλύτερα διανοητικά προβλήματα καθώς και παθήσεις που σχετίζονται με τον εθισμό.

Διυτυχώς, δεν είναι μόνο οι ενήλικες που κινδυνεύουν από το παθητικό κάπνισμα. Πολύ πιο ευαίσθητα στις συνέπειες του παθητικού καπνίσματος είναι τα μικρά παιδιά και τα βρέφη: το σώμα τους είναι σε εξέλιξη και μεταξύ των άλλων αναπνέουν με ταχύτερους ρυθμούς από ότι οι ενήλικες και έτσι εισπνέουν μεγαλύτερες ποσότητες καπνού.

Από την πληθώρα των ερευνών γνωρίζουμε ότι τα παιδιά τα οποία εκτίθενται στο παθητικό κάπνισμα:

- Παρουσιάζουν διπλάσια περιστατικά προβλημάτων αναπνοής και πνευμονικών παθήσεων (βρογχίτιδα, πνευμονία, βρογχιολίτιδα).

- Παρουσιάζουν συχνότερα περιστατικά γρίπης, βήχα και ερεθισμένα λαιμά.
- Έχουν συχνότερες ωτίτιδες, υγρό στα αυτιά και απώλεια ακοής.
- Τα παιδιά με άσθμα είναι διπλάσια σε περιβάλλον καπνιστών και τετραπλάσια σταν καπνίζουν και οι δύο γονείς από ότι σε μη καπνιστών.
- Η έκθεση βρεφών και νηπίων σε παθητικό κάπνισμα ενοχοποιείται και για εμφάνιση άσθματος και σε παιδιά που δεν έχουν γεννηθεί ασθματικά.
- Θα έχουν λιγότερο αναπτυγμένους πνεύμονες.
- Έχουν διπλάσιες πιθανότητες να υποστούν αιφνίδιο βρεφικό θάνατο.
- Στη γεννησή τους έχουν μειωμένο σωματικό βάρος. Τα παιδιά που γεννιούνται με μειωμένο σωματικό βάρος είναι γενικώς λιγότερο υγιή τόσο ως παιδιά όσο και ως ενήλικες.
- Θα παρουσιάζουν ασθματικές αυξημένες καρδιαγγειακές προβλήματα.
- Θα παρουσιάζουν αυξημένους κινδύνους να απαγορεύουν καρκίνο των πνευμόνων.
-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΜΑΣ

Το Ημερολόγιο των Αρχαίων Ελλήνων

Εισαγωγή

Σήμερα στα μαθηματικά λέμε ότι ο χρόνος είναι ένα συνεχές ποσό. Δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος.

Ο άνθρωπος, στη διαχρονική εξέλιξη της γνωριμίας του με τον κόσμο, βρέθηκε στην ανάγκη να προσδιορίσει την έννοια του χρόνου. Για αυτόν τον προσδιορισμό χρειάζομαστε δύο στοιχεία: τη μονάδα μέτρησης και την αφετηρία δηλ. που μπαίνει το μηδέν, η αρχή και κυρίως η αρχή του ιστορικού χρόνου μια και άλλη αρχή δεν υπάρχει. Αυτό το τελευταίο κάθε λαός το αντιλαμβανόταν διαφορετικά. Αρχικά, του ήταν αρκετό να υπολογίζει τον χρόνο, χρησιμοποιώντας το φυσικό περιοδικό φαινόμενο της ημέρας, της νύχτας και αργότερα την ημερονυκτί.

Κατόπιν, η ανάγκη καλλιέργειας και συλλογής των διαφόρων καρπών για την επιβίωσή του, τον οδήγησε στην συνειδητοποίηση της εναλλαγής των διαφόρων εποχών, κάθε μία από τις οποίες ευνοούσε την ανάπτυξη και διαφορετικής βλάστησης. Το φυσικό φαινόμενο της εμφάνισης και της απόκρυψης της σελήνης διαπιστώθηκε ότι είναι περιοδικό φαινόμενο, που διαρκεί συγκριμένο αριθμό ημερονυκτίων που μπορούσε να το παρατηρήσει και να το υπολογίσει.

Από το ημερονύκτιο στον μήνα

Έτσι, μετά τον προσδιορισμό της χρονικής μονάδας του ημερονυκτίου, ο άνθρωπος οδήγηθηκε στον προσδιορισμό της αμέσως μεγαλύτερης χρονικής μονάδας, που ήταν η χρονική διάρκεια από την στιγμή της εμφάνισης μέχρι την αμέσως επομένη επανεμφάνιση της σελήνης. Αυτή η χρονική διάρκεια, αυτή η νέα χρονική μονάδα, ονομάσθηκε από τους Έλληνες μην (=μήνας) ή συνοδικός μην. Άλλωστε η λέξη μην (=μήνας) σημαίνει σελήνη (=η μήνη).

Από τον μήνα στο έτος

Η συνειδητοποίηση, εξάλλου, της περιοδικής ανανέωσης των εποχών, σε συνδυασμό με την χρονική μονάδα του μηνός, οδήγησε στον προσδιορισμό νέας, μεγαλύτερης χρονικής μονάδας, του έτους.

Από παλιά είχαν μάθει να παρατηρούν τις αλαγές των εποχών και τις συσχέτισαν με το σημείο που ανέτελε κάθε φορά ο ήλιος. Εβλεπαν στον ορίζοντα να μετακινείται η Ανατολή. Αυτό γινόταν σταθερά. Πήγαινε όλο και αριστερότερα μέχρι τη σημερινή 22η Ιουνίου, το θερινό ηλιοστάσιο, και μετά ξαναγύριζε προς τα δεξιά και σταματούσε σε ένα άλλο σημείο του ορίζοντα, αυτό της σημερινής 21ης Δεκεμβρίου, το χειμερινό ηλιοστάσιο, και μετά ξαναεπέστρεψε... Βλέποντάς τον να κατηφορίζει στον ορίζοντα του φθινοπώρου και του χειμώνα και αναλογιζόμενο το τι τους περιμένει, αν συνέχιζε, σκέφτηκαν να τον παρακαλέσουν να ξαναγύρισε. Έτσι είχαμε τις ηλιολατρικές γιορτές κοντά στο χειμερινό ηλιοστάσιο.

Από τις παρατηρήσεις τους αυτές και άλλες περισσότερες επιστημονικές, οι αρχαίοι Έλληνες γνώριζαν, ότι το έτος είναι διάστημα χρόνου, το οποίο ισούται με την χρονική διάρκεια μιας πλήρους περιφοράς της Γης γύρω από τον Ήλιο (365/4 ημέρες). Αρχικά ο σόλων καθέρωσε στο έτος ως μέτρηση του χρόνου και περιελάμβανε 354 ημέρες. Αργότερα, από τις μελέτες του Μέτωνα και του Ευκτίμου γνώριζαν ήδη από το 430 π.Χ. ότι η διάρκεια του έτους ήταν 365,25 ημέρες. Ωστόσο ο ίππαρχος ήταν αυτός που προσδιόρισε με μεγαλύτερη ακρίβεια το πλήθος των ημερών του έτους, προσέγγιση η οποία υπολείπεται της γνωστής σήμερα μόνον κατά ελάχιστα λεπτά!)

Αργότερα συμφώνησαν και σε άλλες υποδιαιρέσεις, τις εβδομάδες και τις ώρες.

Ο προσδιορισμός του Ιστορικού Χρόνου

Δεν έγινε, όμως, το ίδιο και με το πού μπανει την αρχή, δηλ. το μηδέν.

Οι διάφοροι λαοί πάνω στη γη κατέληξαν και εφάρμοσαν ξεχωριστά συστήματα χρονολόγησης.

Οι αρχαίοι Έλληνες, στην αρχή, δεν είχαν ενιαίο χρονολογικό σύστημα. Συσχέτιζαν τα διάφορα γεγονότα με τις περιόδους κατά τις οποίες είχαν ζήσει οι γνωστοί πρόγονοι ή ήρωες ή επωνυμοί άρχοντες ή ιερείς και αργότερα με τον κατάλογο των Ολυμπιακών Αγώνων.

Αυτός ο διαφορετικός τρόπος χρονολόγησης των ιστορικών γεγονότων στα διάφορα μέρη της Αρχαίας Ελλάδας δημιουργούσε και προβλήματα συνεννόησης μεταξύ των ανθρώπων.

Αργότερα, ένα σημαντικό ιστορικό γεγονός, το οποίο αποδέχτηκαν όλοι οι Έλληνες στην Αρχαία Ελλάδα ως χρονικό σημείο αναφοράς για την χρονολόγηση των ιστορικών γεγονότων, ήταν η πρώτη γραπτή χρονική αναφορά για την πραγματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ολυμπία με την ευθύνη του Κράτους της Ήλιδος. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες, οι οποίοι τελούνται

κάθε 4 χρόνια στην Ολυμπία προς τιμήν του Δία, πατέρα των θεών, άρχισαν, σύμφωνα με την Ελληνική Μυθολογία, πολύ πριν από τον 8ο αιώνα π.Χ., και ιδρυτής τους στην Μυθολογία αναφέρεται ο Ηρακλής. Άλλα πρώτη γραπτή καταχώριση Ολυμπιακών Αγώνων έγινε για τους Αγώνες τού έτους 776 π.Χ.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες γίνονταν από τα μέσα Αυγούστου έως τα μέσα Σεπτεμβρίου.

Κατά τη διάρκειά τους οι Ηλείοι εκήρυτταν την Ιερή Εκεχειρία (παύση πολέμων και εχθροπραξιών) και αργότερα εντάχθηκαν στους Αγώνες και παρουσίαση έργων από τους μεγάλους συγγραφείς, καλλιτέχνες, ποιητές, ρήτορες όπως ο Ηρόδοτος, ο Λυσίας, ο Ιππίας ο Ηλείος, ο Γοργίας κ.ά.

Έτσι οι Αγώνες απέκτησαν πανελλήνια απήχηση και αίγλη και μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη χρονολόγηση και άλλων γεγονότων.

Το σύστημα χρονολόγησης κατά Ολυμπιάδες εισήχθη τον 40 π. Χ. αιώνα από τον ιστορικό Τίμαιο (352 – 260 π. Χ.), αλλά επικράτησε κατά τους ελληνιστικούς χρόνους χάρη στο έργο του Αλεξανδρινού λόγιου Ερατοσθένους του Κυρηναίου.

Την ιδέα του Τίμαιου να μνημονεύονται τα γεγονότα κατά Ολυμπιάδες ακολούθησαν οι ιστορικοί Πολύβιος, Διόδωρος, Στράβων, Πλίνιος κ.ά.

Το σύστημα αυτό ήταν σε χρήση σε Ανατολή και Δύση μέχρι τον 4ο μ. Χ. αιώνα απότο οι αντικαταστάθηκαν από τις Ινδικτώνες. Η Ινδικτών αναγνωρίστηκε ως χρονολογική μονάδα από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου με αφετηρία το Σεπτέμβριο του έτους 312 μ.Χ.

Το σύστημα αυτό χρησιμοποιήθηκε από την Εκκλησία και εξακολουθεί να χρησιμοποιείται και σήμερα μια και το εκκλησιαστικό έτος, όπως γνωρίζουμε, αρχίζει την 1η Σεπτεμβρίου κατά την οποία τελείται και η ακολουθία της Ινδίκτου σε συνδυασμό με τη θεία λειτουργία για την ευλογία του εκκλησιαστικού έτους.

Η χριστιανική χρονολόγηση επικράτησε σε διεθνές επίπεδο ως η ευρύτερα αποδεκτή μέθοδος χρονολόγησης. Το 525 μ.Χ. ο Διονύσιος ο Μικρός (μοναχός, εκκλησιαστικός συγγραφέας, κανονολόγος και χρονολόγος) επινόησε τη χριστιανική εποχή για να επιλύσει μια μακροχρόνια εκκλησιαστική διαμάχη σχετικά με τον υπολογισμό του Πάσχα. Έτσι τα χρόνια πριν από το έτος κατά το οποίο πιστεύονταν ως τότε ότι είχε συμβεί η γέννηση του Χριστού προσδιορίζονται με την ένδειξη π.Χ. (προ Χριστού) και τα χρόνια μετά τη γέννηση με την ένδειξη μ.Χ. (μετά Χριστού).

Το σύστημα του Διονύσιου άρχισε να επικρατεί στην Ευρώπη μόλις τον 11ο αιώνα.

Η Μαθηματική θάση τού αρχαίου Ελληνικού Ημερολογίου

Οι Έλληνες γνώριζαν το έτος σε 12 σεληνιακούς (συνοδικούς) μήνες και, επειδή γνώριζαν, ότι ο κάθε συνοδικός μήνας δεν είχε ακέραιο πλήθος ημερών (29½ ημέρες περίπου), έδιναν στους μήνες διάρκεια 30 ημερών (τέλειοι μήνες) και 29 ημερών (κοίλοι μήνες) εναλλάξ. Ωστόσο, φρόντιζαν ώστε η πρώτη ημέρα κάθε μήνα να συμπίπτει, κατά το δυνατόν, με τη Νέα Σελήνη, τη Νουμηνία, όπως την έλεγαν. Έτσι, όμως, το σεληνιακό έτος, δηλαδή οι 12 σεληνιακοί μήνες, ισοδυναμούσε με 354 ημέρες, δηλαδή ήταν μικρότερο κατά 1¼ ημέρες από την πραγματική διάρκεια του ηλιακού έτους. Για να καλύψουν αυτήν τη διαφορά, προχώρησαν στην εξής διόρθωση: υπολόγισαν ότι σε κάθε οκτώ σεληνιακά ετών έπρεπε έλλειμμα 90 ημερών, δηλαδή ένα έλλειμμα τριών μηνών των 30 ημερών έκαστος (11¼ X 8=90). Γι' αυτόν τον λόγο, στη διάρκεια των οκτώ σεληνιακών ετών, παρενέβαλαν τρεις εμβόλιμους μήνες: έναν στην διάρκεια του τρίτου έτους, δεύτερον στη διάρκεια του πέμπτου έτους και τρίτον στην διάρκεια του όγδοου έτους. Ο μήνας αυτός, συνήθως, έμπαινε εμβόλιμος αμέσως μετά τον μήνα Ποσειδανίων (περίπου 16 Δεκ.-15 Ιαν.), και ονομαζόταν Ποσειδανίων Β'. Έτσι, μέσα σε 8 ηλιακά έτη, γινόταν εξίσωση τού χρόνου μεταξύ των 8 σεληνιακ

Ειδήσεις... Σχόλια ... Ειδήσεις... Σχόλια

ΟΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 2010

Στις Δημοτικές εκλογές που έγιναν τον περασμένο Νοέμβριο για το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου μας έλαβαν τελικά μέρος τέσσερις συνδυασμοί.

A' γύρος: Γραμμένοι ήταν 20 262 - Ψήφισαν 13 385 ή 66,06% - Άκυρα 381 - Λευκά 107.

B' γύρος: Γραμμένοι ήταν 20 271 - Ψήφισαν 10 510 ή 51,85% - Άκυρα 277 - Λευκά 178.

Η συμμετοχή ήταν μεγαλύτερη από τον εθνικό μέσο όρο (A' γύρος: 61,03 % και B' γύρος: 49,26 %)

Οι συνδυασμοί που έλαβαν μέρος πήραν τα παρακάτω ποσοστά:

Του Ευθύμιου Παπαευθυμίου: A' γύρο 32,14 % B' γύρο 53,51% Εκλέγει (4 + 12) 16 Συμβούλους.

Του Νικολάου Τζιβέλεκα: A' γύρο 42,59 % B' γύρο 46,49% Εκλέγει (6 + 1) 7 Συμβούλους.

Του Κωνσταντίνου Κρητικού: A' γύρο 20,28 % Εκλέγει 3 Συμβούλους

Του Παναγιώτη Ράμπου: A' γύρο 4,99 % Εκλέγει 1 Συμβούλος

Στο χωριό μας οι γραμμένοι είναι 366. Ψήφισαν: στον A' γύρο 122 και στο B' γύρο 87.

Για το Συμβούλιο της τοπικής Κοινότητας Ροθολιαρίου υποψήφιοι ήταν οι Γιώργος Ζιαγγουθάς, Γιώργος Παπακώστας, Γιώργος Μπούκας, Ελένη Σκαμάγκη, Παναγιώτης Σκούρας, Παναγιώτης Γώγος, Γιώργος Σκαμάγκης, Βασίλειος Φωλιάς και Ελένη Φωλιά.

Εκλέχτηκαν κατά σειράν οι: Γιώργος Ζιαγγουθάς, Γιώργος Παπακώστας και Γιώργος Μπούκας.

Δήμαρχος μας για τα επόμενα τριάμισι χρόνια θα είναι ο Ευθύμιος Παπαευθυμίου.

Στο νέο μας Δήμαρχο κ. Παπαευθυμίου, το Δημοτικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο της Κοινότητάς μας και τον Πρόεδρό του κ. Γιώργο Ζιαγγουθά ευχόμαστε καλή δύναμη και κουράγιο ώστε να βάλουν σε τάξη όλα τα καινούργια του νέου θεσμού, του Καλλικράτη, και να δουλέψουν για την προκοπή του τόπου μας.

Θα είμαστε δίπλα τους, να τους συμπαραστεκόμαστε και να παρεμβαίνουμε όποτε κριθεί αναγκαίο.

Επιθυμούμε να έχουμε έναν Δήμο με λειτουργική επάρκεια,
οικονομική αυτοδύναμια και
αναπτυξιακή προοπτική.

Περιφέρεια - Περιφερειάρχης

Στις Περιφερειακές εκλογές για την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας με έδρα τη Λαμία (περιλαμβάνει τους Νομούς: Βοιωτίας, Εύβοιας, Ευρυτανίας, Φθιώτιδας και Φωκίδας) έλαβαν μέρος έξι Συνδυασμοί.

Στον A' γύρο: Γραμμένοι ήταν 550.021 - Ψήφισαν 367.495 ή 66,81 % - Άκυρα 21.701 – Λευκά 15.125.

Στο B' γύρο: Γραμμένοι ήταν 550.697 – Ψήφισαν 276.173 ή 50,15 % - Άκυρα 14.056 – Λευκά 16.162.

Και εδώ η συμμετοχή ήταν μεγαλύτερη από τον εθνικό μέσο όρο (A' γύρος 60,99 % και B' γύρος 46,77%).

Οι συνδυασμοί που έλαβαν μέρος πήραν τα παρακάτω ποσοστά.

Του Κλέαρχου Περγαντά: A' γύρο 39,02 % B' γύρο 52,93% Εκλέγει (20 + 21) 31 Συμβούλους

Του Αθανασίου Χειμάρα: A' γύρο 35,20 % B' γύρο 47,07% Εκλέγει (9 + 4) 13 Συμβούλους

Του Γεωργίου Μαρίνου: A' γύρο 10,87 % Εκλέγει 3 Συμβούλους

Του Νικολάου Παπανδρέου: A' γύρο 7,96 % Εκλέγει 2 Συμβούλους

Του Νικολάου Στούπη: A' γύρο 3,70% Εκλέγει 1 Συμβούλο

Της Δέσποινας Σπανούδη: A' γύρο 3,25% Εκλέγει 1 Συμβούλο

Περιφερειάρχης εκλέγεται ο κ. Κλέαρχος Περγαντάς.

Στο νέο Περιφερειάρχη μας και το Συμβούλιο του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο τους.

Ο σχεδόν αιωνόβιος έλατος του Μπούκα

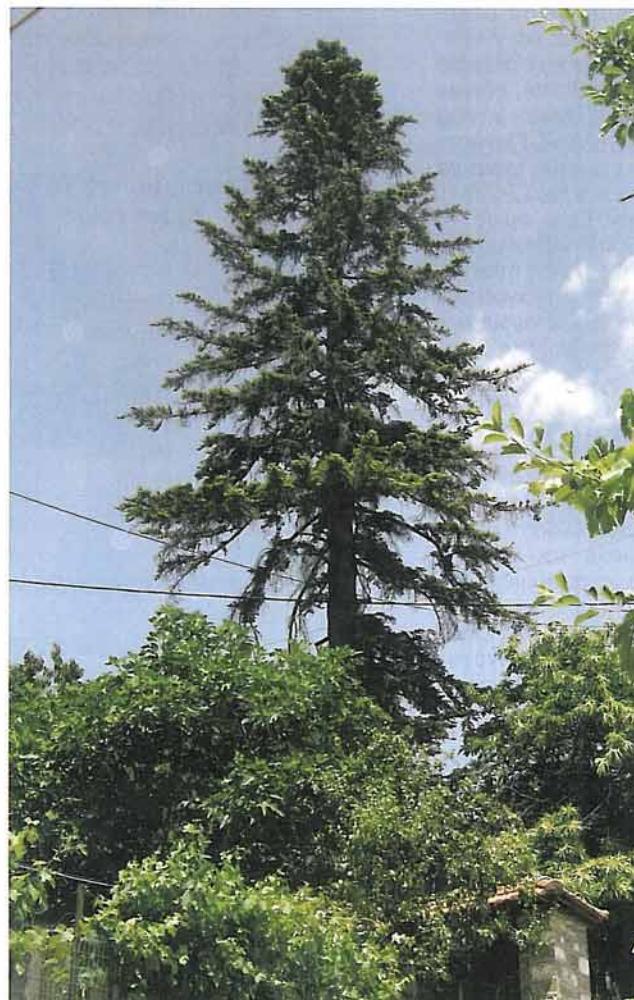
Έστεκε εκεί, στην αυλή του Μπούκα, αγέρωχος και μοναχικός για 85 χρόνια. Τον φύτεψε ο Γιάννης ο Μπούκας το 1925 όταν άρχισε να χτίζει το σπίτι του επιστρέφοντας από την Αμερική.

Ήταν και παρέμενε το «σήμα κατατεθέν» του χωριού. Θύμιζε και όριζε την τοπογραφία του χώρου. Γύρω του καρυδιές, μηλιές, κληματαριές, σπίτια και πιο πέρα και ολόγυρα ο καστανόλογγος και το δάσος με τις βελανιδιές να στεφανώνονται στην κορυφή του Αη Λια με τα υπόλοιπα έλατα, τα αδέρφια του.

Τα τελευταία χρόνια φάνηκαν στον κορμό του τα σημάδια του χρόνου και των γηρατεών. Έχασε τη θωριά και τη ζωντανία του. Τα κλαδιά του ξηραίνονταν και αραίωναν. Είχε μείνει η σκιά του παλιού εαυτού του.

Ένας δυνατός νοτιάς τον περασμένο Νοέμβριο, τον βρήκε αδύναμο και τον έριξε κάτω. Ευτυχώς προς τη σωστή κατεύθυνση, χωρίς να κάνει την παραμικρή ζημιά στα παρακείμενα σπίτια ή αυτοκίνητα του δρόμου ή και σε ανθρώπους. Φρόντισε την υστεροφυμία του. Θέλησε να τον θυμούμαστε με αγάπη και νοσταλγία.

Ευτυχώς υπάρχουν και οι διάδοχοι του στο χωριό. Νεαροί ακόμα, αλλά ... ανερχόμενοι. Είναι τα έλατα που έχουν φυτέψει στην αυλή τους ο αειμνηστος Βαγγελάκος Παναγιώτου με τη σύντροφό του, τη Γεωργία, από το 1985, το εξωτικό είδος του Σταύρου Νέλλα, ο γηγενής του Κώστα Δημητρίου στο κτήμα του και αυτοί των: Τάκη Σπυρόπουλου, Πάνου Παπακώστα και Νίκης Νέλλα-Φουρίκη.

Ο έλατος που δεν υπάρχει πια

Η μέση διάρκεια ζωής του Ανθρώπου ανά τους αιώνες

• Νεάντερταλ:	30 000 χρόνια πριν	30 χρόνια
• Νεολιθική Εποχή: 8 500 έως	3 500 χρόνια π.Χ.	30 χρόνια
• Κλασική Ελλάδα και Ρώμη:	600 π. Χ. έως 500 μ.Χ.	35 χρόνια
• Μεσαιωνική περίοδος:	500 έως 1500 μ.Χ.	38 χρόνια
• Ευρώπη:	48 και στο τέλος του 19ου αιώνα	50 χρόνια
• Ευρώπη: γύρω στα 1950	άνδρες 70 - γυναίκες	75 χρόνια
• Ευρώπη:	σήμερα άνδρες 75 - γυναίκες	81 χρόνια

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

1. Κατά τη μεγαλύτερη διάρκεια της παραμονής του Ανθρώπου πάνω στη Γη η μέση διάρκεια ζωής κυμαίνεται μεταξύ 30 και 40 ετών.
2. Κατά τη Μεσαιωνική περίοδο παρατηρήθηκε μείωση κυρίως λόγω πολλαπλών λιμών (πείνας) και λοιμών (επιδημιών). Η επιδημία πανούκλας (1347 – 1351) προκάλεσε το θάνατο σε 25 εκατ. άτομα στην Ευρώπη και σε 60 εκατ. στην Ασία. Περίπου το 30% του πληθυσμού τους. Είναι σαν να λέμε σήμερα 210 εκατ. στην Ευρώπη και 1 000 εκατ. στην Ασία.
3. Το μεγάλο άλμα παραπτείται μετά τη Βιομηχανική Επανάσταση: βελτιώθηκαν οι συνήθηκες διαβίωσης και η παροχή ιατροφαρμακευτικής περιθαλψης (μειώθηκαν οι λοιμώδεις ασθένειες) και είχαμε μεγαλύτερη και σταθερότερη παραγωγή ειδών διατροφής (έλειψαν οι πείνες του παρελθόντος).
4. Στο σημερινό κόσμο παρατηρούνται σημαντικές διαφορές στη διάρκεια ζωής μεταξύ αναπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών: Ιαπωνία 81,89 χρόνια και Ζουαζιλάνδη 32,63 χρόνια.
5. Οι άνθρωποι του Νεάντερταλ – κυνηγοί και τροφοσυλλέκτες – συνήθωσαν από τραυματισμούς κατά το κυνήγι ή από πτώση βράχων, από πολεμικές συγκρούσεις, από φτωχή διατροφή και αρρώστιες που μεταδίδονταν από ζώα.
6. Οι άνθρωποι της Νεολιθικής Εποχής – γεωργοί πλέον και μονίμως εγκατεστημένοι – πέθαιναν συνήθως από μολυσματικές ασθένειες λόγω κακής ποιότητας του νερού και ανύπαρκτης διαχείρισης των αποβλήτων τους: χολέρα, ευλογιά, τυφοειδή πυρετό, πολιομυελίτιδα, γρίπη, ελονοσία και ...
7. Οι άνθρωποι της Κλασικής Ελλάδας και Ρώμης πέθαιναν από τις ίδιες αρρώστιες αλλά και με την προσθήκη γαστρεντερικών παθήσεων και της βίας των πολέμων.
8. Σήμερα στις αναπτυγμένες χώρες οι πρώτες αιτίες θανάτου είναι τα καρδιαγγειακά προβλήματα και ο καρκίνος. Στις αναπτυσσόμενες εξακολούθουν να υπάρχουν όλες οι προγενέστερες παθήσεις.

Διάρκεια ζωής σήμερα: 10 χώρες με ...

τη μεγα